

האחמדים בארץ הקודש ובעולם

פלאח עודה

פלאח עודה

האחמדים

בארץ הקודש ובעולם

Introduction of Ahmadiyya Muslim Community in the Holy Land and the
(World (in Hebrew

By : Falah Odeh

,Publishe by Ahmadiyya Muslim Community ,Kababir– Haifa

הוצאה לאור: העדה האסלאמית האחמדית כבאביר – חיפה

3438673 60 Ra'an St. Haifa, רח'רענן 60 חיפה,

3106002 P.O.Box: 6088 Haifa, חיפה, ת.ד. 6088

Tel: (0)4 8385002 טלפון: Fax: (0)4 8371612 פקס:

מהדורה שמינית מתוקנת ומעודכנת – 2005

מהדורה תשיעית מתוקנת ומעודכנת – 2008

מהדורה עשירית מתוקנת ומעודכנת (נוכחית) – 2011

בשם אללה הרחמן והרחום

האחמדים בארץ הקודש ובעולם

הכפר כפאביר

על שלוחה מתונה משלוחות הכרמל המערביות במבואות חיפה הדרומיים שוכן הכפר כפאביר, ומשקיף על חופו המזרחי של הים התיכון. שמו נגזר מן המלה כובאר (רבים – כפאביר) שפירושה "צלף השיח" הנפוץ בכרמל.

אבי הכפר, עודה, הגיע לכפר בסביבות שנת 1850 מן הכפר נעלין שבהרי השומרון. זקני הכפר יודעים לספר כי הוא נמלט עם אשתו וחמשת בניו ושלוש בנותיו כדי לחמוק מחובת גיוס בניו הצעירים לצבא הטורקי.

תחילה התגוררו אצל קרובי משפחה בטירת הכרמל. אך מאוחר יותר החליטו לעבור לכאן. הם בחרו במקום הזה אחרי שרכשו את האדמות שהיו שייכות לקרוביהם שבטירה. למקום היו מספר יתרונות (שדות למרעה ולעיבודים חקלאיים במישור החוף, ומעיינות מים בואדי סייאח למרגלות הגבעה הדרומיים). למשכנם הם בחרו במערה ענקית בלב הכפר, אשר שימשה גם כן מחסה לעזים ולבהמות. ולפרנסתם הם עסקו ברעיית עדרים ובעיבוד אדמות שהשתרעו מכפר סמיר (כפר זמיר) בדרום ועד תל שיקמונה (עין הים) בצפון. מקץ שנים, ועם הצטרפותן של משפחות אחרות מנעלין ומטירה, הם עיבדו אדמות בחכירה ברוממה ובעמק זבולון. לאחר מכן הם עסקו בהפקת סיד מאבני הגיר במקום ע"י בניית תנורים מסביב לכפר בצורת כיפה - כובארה (רבים – כפאביר. ומכאן יכול להיות גם השם של הישוב). בתקופה מאוחרת יותר הלכו אחדים מבני המשפחה לעבוד כפועלים בכרמל ובנמל חיפה שהוחל אז בהקמתו (1928).

בעבר היו ברשות הכפר אדמות רבות הן בהר והן במישור. חלקות רבות בהר נמכרו או נגזלו ע"י מתווכי קרקעות. ואילו אדמות המישור הופקעו בחלקן תחילה בתקופת המנדט הבריטי לבניית מחנות צבאיים, ולאחר מכן הופקעו שאר האדמות ע"י עיריית

חיפה והפכו לבתי עלמין ולמרכזי נופש וספורט. כיום סובל היישוב ממצוקה חמורה בכל הנוגע לאדמות, בעיקר לצורכי בנייה ביישוב עצמו.

מרבית התושבים של הכפר, כיום, עוסקים בעבודות בנייה ופיתוח, ומספר הפקידים והאמידים והסוחרים ביניהם קטן. צעירים רבים עובדים במסעדות ובתי קפה; ומספר לא מבוטל עוסק בתחומי המחשוב והתקשורת. בתיו הראשונים של הכפר נבנו תחילה בצפיפות ליד המערה לפי סגנון הבנייה הערבית המסורתית – העקד. כיום הבתים מרווחים והם כוללים שתיים ושלוש ואפילו ארבע קומות בסגנון מודרני.

במרוצת הזמן הצטרפו, כאמור, למשפחת עודה עוד משפחות מקרוביהם בכפר נעלין ובכפר טירה ומהעיר חיפה כמו משפחת זיידאן, משפחת ח'טאב, משפחת שנבור, משפחת קזק, משפחת עסאף, משפחת סרור, משפחת אלבאש ומשפחת קוסייני. גם כן הצטרפו משפחות מוסלמיות ומשפחות נוצריות אחרות בשנות ה-50 וה-60. בשנות התשעים המוקדמות הצטרפו כעשרים משפחות יהודיות. הכפר מונה כיום כאלף ושמונה מאות נפשות; מהם כ-80% בני העדה האחמדית. בשנות התשעים המאוחרות הוחל בבניית שכונה חדשה מעורבת במורדות הכפר המערביים; אליה עברו לגור זוגות צעירים יהודים וערבים מהכרמל ומשכונות ערביות בעיר חיפה ומשכונת כבאביר עצמה.

האחמדים בישראל:

בסוף שנות ה-20 ותחילת שנות ה-30 של המאה העשרים, החלו השליחים האחמדים (המבשרים) להגיע לכפר כבאביר. ראשון המבשרים היה מאולאנא ג'לאל אל דין שמס. הוא הגיע לחיפה ב-1927 מהודו דרך דמשק. בחיפה הוא נפגש עם צעירים מבני כבאביר שהזמינוהו לפגוש את זקני הכפר. באותה תקופה היו תושבי הכפר נתונים להשפעת הסופים המשתייכים לכת השאזולית שמרכזה בעיר עכו. לאחר ביקור המבשר הראשון בכפר, החלו המשפחות להצטרף בהדרגה לכת האחמדית.

ומקץ כמה שנים נהיה הכפר למרכז התנועה האסלאמית האחמדית במזרח התיכון. בשנת 1934 נחנך המסגד הראשון ולידו המרכז הרוחני והתרבותי. הפעילות להפצת עקרונות התנועה האחמדית החלה ב-1927. ובשנת 1932 הוחל בהוצאת ירחון "אלבשרא" (הבשורה), ביטאון התנועה, הממשיך לראות אור עד עצם היום הזה. השליחים של העדה הקדישו את מרצם ואת זמנם לחינוך הילדים ולהשרשת המסורת הדתית בקרב המבוגרים.

בשנת 1934 נפתח בית הספר היסודי בו למדו בנים ובנות. תחילה למדו הילדים בתוך המסגד ובחדרים הנספחים. כיום ביה"ס "אלאחמדייה" נמצא בבניין יפהפה נפרד בלב השכונה. באותה שנה (1934) נרשמה העדה כאגודה עותומאנית (כיום עמותה).

ענייני העדה מנוהלים ע"י ועד מנהל נבחר. בנוסף לוועד המנהל מאורגנים בני העדה בארגונים וולונטריים שונים: מועצת ילדים, מועצת ילדות, מועצת צעירים, מועצת זקנים ומועצת נשים. בראש הוועד המנהל עומד האמיר הנבחר נציג המרכז העולמי, והוא האחראי לתפילות ולדרשות ושאר הפעילויות הרוחניות וארגוניות של העדה. ב-1979 הוחלט להרוס את המסגד הישן ובמקומו נבנה מסגד אחר חדיש וגדול ומהווה אטרקציה לתיירים וסיירים רבים מישראל ומהעולם, והוא נושא אותו שם של המסגד הישן – ג'אמע סיידנא מחמוד.

כל המפעלים וכל הפעילויות של העדה ממומנים ע"י תרומות בני העדה האחמדית בארץ בלבד: כל חבר וחברה בתנועה מעלים תרומה חודשית חובה הנעה בין 6,25% ל-10% מהכנסתם לקופת העדה.

העדה האחמדית בעולם:

העדה האיסלאמית האחמדית הנה תנועה רפורמית חדשנית עולמית. היא נוסדה בשנת 1889 בעיירה קאדיאן שבהודו. מייסדה כבוד מירזא ע'ולאם אחמד (1835-1908) טען שהוא הנביא המתקן המובטח אשר חסידי דתות שונים ציפו להופעתו תחת שמות ותארים רבים; ההינדים חיכו לקרישנא, הנוצרים חיכו להופעתו השנייה של

ישו, היהודים לביאת המשיח, הפרסים לזראדשת, הסינים לקונפושיוס והמוסלמים חיכו גם למהדי וגם למשיח. מאז הופעתו של מייסד העדה חלפו יותר ממאה ועשרים שנים. ובהנחיה אלוהית הביא כבוד מירזא ע'ולאם אחמד את בשורת הופעתו כנביא מתקן אחד ויחיד המייצג את כל האישים המובטחים הנ"ל וכי משימתו הייתה להכניס את האנושות כולה תחת כנפיה של דת אחת ואמונה אחת כפופה לנביא המקודש של האיסלאם כבוד הנביא מוחמד (עליו ישכנונו שלום אללה וברכותיו).

כבוד אחמד האמין כי דת האיסלאם הינה דרך חיים של האנושות כולה. לכן הופעתו הביאה סוף סוף את הישועה ואת תור הזהב של דת אוניברסאלית שהאדם מייחל לה ונכסף אליה. ובתור שכזה נערך מייסד התנועה האסלאמית האחמדית לשליחות ולמשימה להציג את הפנים האמיתיות של דת האיסלאם: דת כדרך חיים אוניברסאלית, איסלאם סובלני, ידידותי, רציונאלי, איסלאם הקורא לאהבת הבריות וכיבוד הזולת, איסלאם המטווה יחסי אדם-אדם ויחסי אדם – בורא עולם. האיסלאם מפנה את תשומת הלב לזכויות ולחובות הורים-ילדים ולקשרי משפחה תקינים, יחסי בעל-אישה, יחסי עובד-מעביד, יחסי שכנים, יחסים בינלאומיים, פטריוטיות ואהבת עמים, איסלאם שהוא דת של מוסר וערכים ומעלות, איסלאם המספק לאדם כלים להתקדמות ועלייה בדרגות מוסר ורוח עילאיות.

האחמדים, חסידי המהדי והמשיח, רואים עצמם מוסלמים לכל דבר מבחינה דתית וכי האיסלאם הינו דת חובקת עולם ולכל האנושות. כיום האחמדים נמצאים בכל היבשות מסביב כדור הארץ, ואפשר לראות את הפעילויות הדתיות, התרבותיות והחברתיות האינטנסיביות של הכת האחמדית ביותר ממאתיים ארצות בעולם. מאות מרכזי הפצה הוקמו באפריקה, אסיה, אירופה, אוסטרליה ואמריקה. הקוראן הקדוש תורגם בשלמותו לכשבעים שפות עולמיות, כמו כן תורגמו פסוקים נבחרים מהקוראן ומהחדית' (דברי הנביא מוחמד עה"ש) וקטעים נבחרים מכתבי מייסד התנועה האחמדית לכ-130 שפות. ב-1992 החלו השידורים הטלוויזיוניים של התנועה האחמדית אחת לשבוע. לאחר מכן תוגברו השידורים למספר שעות ביום. החל מ-1996 משדרת תחנת הטלוויזיה האחמדית MTA International לכל

העולם בשלושה ערוצים באמצעות מספר לווניים בעשר שפות, 24 שעות ביממה. כאמור רואים האחמדים את עצמם מוסלמים לכל דבר. יתרה מזו הם טוענים שהם המוסלמים האמיתיים, ושהם מייצגי האיסלאם האמיתי. הם מתפללים חמש פעמים ביממה כשפניהם מכוונות לכעבה שבמֶכָה, הם צמים את חודש רמדאן, עולים למיצוות החג' במֶכָה, הם חוגגים את חגי האיסלאם ומציינים ימים חשובים בהיסטוריה המוסלמית ובהיסטוריה של התנועה האחמדית.

מרכז התנועה העולמי:

המרכז הרוחני העולמי של התנועה האסלאמית האחמדית נמצא בעיירה קאדיאן שבהודו. בשנת 1947, עם חלוקת הודו לשתי מדינות, עברה ההנהגה הרוחנית והאדמיניסטרטיבית של התנועה לעיירה רֶבְנָה שבפקיסטאן. ב-1984 הוציאו שלטונות פקיסטאן, בהשפעת אנשי דת מוסלמים רדיקאליים, תקנות אינקוויזציה ורדיפה נגד האחמדים ונגד פעילויותיה של העדה בפקיסטאן. מאותה שנה, 1984, מרכז התנועה נמצא באירופה בחבל ארץ בדרום אנגליה הנקרא איסלאם-אבאד. שם מנוהלים ענייניה של התנועה בהנהגתו של החליפה הנוכחי (2012) כבוד מירזא מסרור אחמד.

מוסד הח'ליפות באיסלאם:

אחרי פטירתו של מייסד התנועה האחמדית (1908), התחילה שושלת הח'ליפות באיסלאם מחדש. בני העדה בחרו את גדול חכמי הדור, מאולאנא נור אלדין, תלמידו המקורב של המייסד לכהונת הח'ליפה (ח'ליף) הראשון של המהדי והמשיח (מייסד התנועה). הוא כיהן בתפקיד רם המעלה הזה שש שנים, עד מותו ב-1914. אז בחרה העדה את מירזא בשיר אלדין מחמוד אחמד ח'ליפה שני. ב-1965 נבחר הח'ליפה השלישי מירזא נאסר אחמד. ב-1982 נפטר החליפה השלישי ובמקומו נבחר הח'ליפה הרביעי מירזא טאהר אחמד שכיהן בתפקיד עד פטירתו באביב 2003. כיום הח'ליפה

הוא כבוד מירזא מסרור אחמד שנבחר כמעט פה אחד לכהונה רמה זו. מספר האחמדים בעולם מגיע כיום ליותר ממאה מליון מאמינים פזורים על פני חמש היבשות.

מעיקרונות התנועה האחמדית:

כאמור, רואים האחמדים את עצמם מוסלמים לכל דבר. אדרבא, הם טוענים שהם המוסלמים האמיתיים. אולם מה מייחד אותם משאר המוסלמים? האחמדים מאמינים כי ישוע הנוצרי לא מת על הצלב ולא עלה השמימה. הוא אומנם הועלה לעמוד הצליבה וחובר לצלב, אך כאשר נאמניו הורידוהו והסתירוהו הוא היה חי אך במצב עלפון; הוא הוכנס לתוך מערה (הנמצאת כיום בקרקעית כנסיית הקבר בירושלים). תלמידיו טיפלו בפצעיו משך שלושה ימים. לאחר מכן הוא יצא מן המערה והוברח לגליל. ומשם (כפר נחום) עבר אל מחוץ לגבולות א"י ונדד בעקבות שבטי ישראל שהיו פזורים בגולה במזרח. הוא הגיע להודו יחד עם אמו ובני משפחתו. שם הוא מת בגיל 120. ואת קברו ניתן לראות בעיירה סרינגר שבחבל קשמיר. האחמדים מאמינים כי מייסד התנועה הינו המשיח והמהדי; וכי הוא ההתגלות והמייצג של כל נביאי אחרית הימים של כל הדתות, והגואל האוניברסאלי המיוחל והמבטח אשר בא כדי לבטל את השימוש באמצעי לחימה, וכדי להפיץ את האיסלאם בעולם בדרכי שלום ודברי נועם. הוא בא כדי להגשים את כל הנבואות הביני-דתיות המתייחסות לחיי גאולה, חיי שלום ושלום הנמצאות בספרי הקודש של כל הדתות. הוא פירש את הג'יהאד במובן של מאמץ עליון לתיקון הנפש ולחינוך החברה ולהפצת הקוראן בין העמים.

האחמדים כפופים בפירוש הקוראן וההלכה לטקסט של הקוראן ושל מסורת הנביא מוחמד עליו השלום. הם שוללים הרבה מן הסיפורים והמעשיות השאולים ממקורות לא מהימנים המנוגדים לקוראן ולהלכה המוסלמית הצחה. הם עושים את כל מה שביכולתם כדי להציג את האיסלאם המקורי.

נבואות התנ"ך על הנביא מוחמד

התנ"ך חזה את בואו של הנביא מוחמד, עליו שלום אללה וברכותיו, ואפשר להצביע על כמה נבואות:

הנבואה הראשונה (דברים, 18:18-19)

" יח נביא אקים להם מקרב אחיהם, כמוך; ונתתי דברי בפיו, ודבר אליהם, את כל- אשר אצונו. יט והיה, האיש אשר לא-ישמע אל-דברי, אשר ידבר, בשמי -- אנכי, אדרש מעמו."

*. כידוע, הערבים (בני ישמעאל) הם אחיהם של בני ישראל (בני יצחק). ידוע גם כי ישמעאל ויצחק הם בני אברהם אבי הנביאים (בראשית, 5-21, 21:1-15:17).

*. "כמוך"; כפי שהיה משה נביא בעל ספר חוקים (התורה), כך היה הנביא מוחמד בעל ספר חוקים (הקוראן).

*. " ונתתי דברי בפיו, ודבר אליהם, את כל- אשר אצונו." נבואה זו התגשמה בנביא מוחמד אשר לא דיבר מעצמו, כי אם מאת אללה.

*. "ידבר בשמי" כל הסורות (הפרשות) של הקוראן מתחילות ב"בשם אללה הרחמן והרחום". כמו כן, הנביא מוחמד לימד את מאמיניו לא להתחיל דבר או מעשה כלשהו לפני שיאמרו: "בשם אללה הרחמן והרחום".

הנבואה השנייה (דברים, 3-33)

ב ויאמר, יהוה: מסיני בא וזרח משעיר למו-- הופיע מהר פארן, ואתה מרבבת קדש; מימינו, אשדת (אש דת) למו. ג אף חבב עמים, כל-קדשיו בידיך; והם תכו לרגלך, ישא מדברתיך.

*. "יהוה מסיני בא" מרמז על הופעת הנביא משה, עליו השלום, במדבר הר סיני.

*. "וזרח משעיר" מצביע על שליחות הנביא ישו, עליו השלום, בבית לחם- הרי שער.

*. וזה ש"הופיע מהר פארן" אינו אחר מאשר הנביא הערבי הגדול מוחמד, עליו

השלום. כידוע, פארן הוא השם הקדום של מחוז חיג'אז שבחצי האי ערב. וזה היה מוחמד אשר *."רַבֵּבַת קִדְשׁ; מִימִינוֹ, אֲשֶׁדַת": כאשר שיחרר את העיר מכה הוא היה מלווה בעשרת אלפים קדושים, ומימינו ספר הקוראן.

הנבואה השלישית (חבקוק, 3:7-3)

" ג אֵלוֹהַ מִתִּימָן יָבוֹא, וְקִדּוֹשׁ מִהַר-פְּאָרְן סָלָה; כֶּסֶה שָׁמַיִם הוֹדוּ, וְתַהֲלֵתוּ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ. ד וְנִגְהַ כָּאוֹר תַּהֲיֶה, קֶרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ; וְשֶׁם, חֲבִיוֹן עֲזָה. ה לִפְנֵי, יִלְךְ דְּבָר; וַיֵּצֵא רֶשֶׁף, לְרַגְלָיו. ו עָמַד וַיִּמְדַּד אֶרֶץ, רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם, וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי-עַד, שָׁחוּ גְבְעוֹת עוֹלָם; הִלִּיכוֹת עוֹלָם, לוֹ. ז תַּחַת אָנוֹן, רָאִיתִי אֶהְלִי כּוֹשֵׁן; יִרְגְּזוּן, יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּגָן." התנ"ך שוב מביא כמה תיאורים של הנביא המיועד (קדוש, תהילה, נוגה, הוד, יצא רשף לרגליו וכו..) ומצביע על מקום הופעתו (הר פארן וארץ מדין) ואלה הם התיאורים של הנביא מוחמד וזה מקום הופעתו. ולא לחינם התיישבו היהודים בארץ ערב (בעיר מדינה) כדי לקדם את פניו של הנביא המיועד המוזכר בתנ"ך אשר הודו כסה שמים ותהילתו מלאה הארץ.

הנבואה הרביעית (ישעיה, 17:17-13:21)

" יג מִשָּׂא בְּעָרְב: בִּיעַר בְּעָרְב תָּלִינוּ, אֲרָחוֹת דְּדָנִים. יד לְקִרְאֵת צָמָא, הֲתִיו מָיִם; יִשְׁבִּי אֶרֶץ תִּימָא, בְּלַחְמוֹ קִדְמוֹ נִדְד. טו כִּי-מִפְּנֵי חֲרָבוֹת, נִדְדוּ; מִפְּנֵי חֲרָב נְטוּשָׁה, וּמִפְּנֵי קִשְׁת דְּרוּכָה, וּמִפְּנֵי, כְּבֹד מְלַחְמָה. {ס} טז כִּי-כֹה אָמַר אֲדֹנָי, אֱלֹהֵי: בְּעוֹד שָׁנָה כְּשָׁנֵי שָׁכִיר, וְכָלָה כָּל-כְּבוֹד קִדְר. יז וְשָׂאָר מְסַפֵּר-קִשְׁת גְּבוּרֵי בְנֵי-קִדְר, יִמְעָטוּ: כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, דְּבָר." "

"מִשָּׂא בְּעָרְב" המערכה מתרחשת בארץ ערב.

"נודד" – הנביא מוחמד ידד והיגר מהעיר מכה לעיר מדינה כתוצאה מרדיפת הכופרים - קידר כלפיהם, אשר נשאו בפניו ובפני נאמניו חרבות נטושות וקשתות דרוכות. ההיסטוריה מלמדת גם כי שנה, לאחר מכן, הובסו הכופרים במערכת בדר הגדולה – "וכלה כל כבוד קידר (שבט קורייש ובני בריתם)".

” הנבואה החמישית (שיר השירים, 5:9,10,11,16)
 9 מה־דוֹדְךָ מִדּוֹד, הִיָּפָה בְּנָשִׁים; 10 דוֹדֵי צַח וְאָדוֹם, דָּגוּל מִרְבֵּבָה: 11 רֵאשׁוּ כְּתָם פֶּז; קוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים, שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב: 16 חֲכוּ מִמֶּתְקִים, וְכָלוּ מִחֲמָדִים;”

כל התיאורים שבפסוקים הנ"ל מתאימים להפליא לתארים של הנביא מוחמד.
 דודך – כינוי החיבה של מוחמד – חביב אללה.
 דודי צח ואדום – צבע העור של הנביא מוחמד.
 דגול מרבבה- הכוונה לעשרת האלפים קדושים שליוו את הנביא מוחמד ממדינה למכה (ראה הנבואה השלישית לעיל) ראשו כתם פז. קוצותיו תלתלים שחורות כעורב – אלה הם צבע פניו וצבע שערו של הנביא מוחמד. "וכולו מחמדים – מוחמד, זהו שמו של נביא של נביא האיסלאם.

מדוע מאמין אני באיסלאם?

על שאלה זו השיב כבוד מירזא בשיר אלדין מחמוד אחמד הח' ליפה השני של מייסד הכת האחמדית. הוא כתב: האיסלאם מצהיר שבורא העולם הינו אל חי, המתגלה לבריותיו בתקופתנו באותה דרך בה נהג להתגלות בתקופות עברו. טענה זו יכולה להיבדק בשני דרכים: ה' יכול להוכיח אותותיו במישרין בפני המבקש אותו, או שנגיע לאמונה בה' על ידי חקירת חייו של האדם אליו ה' התגלה.

מאחר, ובחסדו של ה', נבחרתי להצטרף לשורות אותם אנשים אשר התגלה לפנייהם ה' בנסיבות שונות ובצורה על – אנושית, אינני זקוק להצטדקות יתר על מנת להאמין באמיתות האיסלאם; ניסיוני האישי הוכיח בפניי אמיתות זו. אך לתועלתם של אותם האנשים שלא זכו לחוויות דומות, אוסיף לספר על הרקע אשר בתוספת

לניסיוני האישי היווה גורם עיקרי לאמונתי באיסלאם:

ראשית, מאמין אני באיסלאם מאחר ואין דת זו מכריחתני לקבל כל אותם הדברים המסתכמים למה שקרוי דת, בעיקר רבנית, אבל מספקת הוכחות חותכות לביסוס תורתה. קיום ה', טבע נספחיו, מלאכים, תפילות ותוצאותיהן, צווים אלוהיים ועולמם, עבודת אלוהים וצרכיה, החוק האלוהי ויתרונותיו, ההתגלות וחשיבותה, תחיה וחיים שלאחר המוות, גן עדן וגיהנום – בהתייחס לכל אחד מאלה נתן האיסלאם, תיאור מפורט והוכיח אמיתותם בביסוס מלא לשביעות רצונו של המוח האנושי. האיסלאם, אם כן, מספק לי לא אמונה בלבד כי אם ודאות הידועה, אשר היא מניחה את דעתי ומכריחתני לקבל נחיצות הדת.

שנית, מאמין אני באיסלאם מאחר ואין דת זו מתבססת על ניסיונות אנשים שהלכו לעולמם, כי אם מזמינה כל אחד לנסות אישית כל אשר מבטיחה ורומזת. היא טוענת שכל אמת יכולה, בדרך זו או אחרת, להיבדק בעולם זה; וזה מניח את דעתי. שלישית, מאמין אני באיסלאם מאחר ודת זו מלמדת שאין ניגוד בין דבר ה' לבין מעשיו וכך פותרת היא את הסתירה - אם אפשר להניח כך - בין מדע לדת. אין היא דורשת ממני להתנכר לחוקי הטבע ולהאמין לדברים המתנגדים להם. אדרבא, היא דוחפת אותי ללמוד חוקים אלה ולהפיק מהם תועלת. היא מלמדת שמאחר וההתגלות באה מה' והוא בורא העולם, לא יכולה להתקיים כל סתירה בין מעשיו לבין דבריו. היא מזמינה אותי, אם כן, על מנת להבין גילויים ללמוד את דבריו; וזאת מספקת את שאיפתי להשכלה.

רביעית, מאמין אני באיסלאם מאחר ודת זו אינה מבקשת לכבוש את יצריי הטבעיים, אבל מדריכתם לאפיקים נכונים. אין היא מגבילה כליל את יצריי ולהפכני לאבן, ולא הופכת אותי לחיה ע"י הפקרתם; אבל בדומה למהנדס מים מומחה המרסן מי נחלים ומזרימם לתוך תעלות השקיה ומביא על ידי כך שגשוג ופריחה לשטחים נרחבים, הופכת דת זו יצריי, על-ידי פיקוח מתאים והדרכה, לתכונות מוסר עליונות. אין היא אומרת לך: ה' נתן לך לב אוהב ואוסרת עליך בחירת בן-זוג או בת-זוג. ואין היא לוחשת שה' בירך אותך בחוש הטעם וביכולת להעריך מטעמים אבל אסר

עליך אכילתם. אדרבא, היא מלמדתני לאהוב בצורה טהורה ונקייה, להבטיח, דרך צאצאיי, המשך קיום מחשבותיי והחלטותיי הטובות. היא מתירה לי מטעמים אבל בגבולות מסויימים, שלא ארעיב את זולתי. לכן, על-ידי הפיכת יצריי לתכונות - מוסר עילאיות מספקת דת זו את אנושיותי.

חמישית, מאמין אני באיסלאם כי דן הוא בהגינות ואהבה לא רק כלפיי, כי אם כלפי העולם כולו. דת זו מלמדתני לא להסתפק במילוי חובותיי האישיות בלבד, כי אם דנה היא גם על התנהגותי ההוגנת כלפי הזולת, ולמטרה זו מציידת אותי היטב בהדרכה הנכונה. לדוגמה מפנה היא את תשומת לבי לזכויות ההורים ולחובות הילדים. היא מצווה על הילדים לנהוג בצניעות ובאדיבות כלפי ההורים והופכת את הילדים ליורשיהם. מצד שני היא דורשת מההורים אהבה וחיבה כלפי הילדים וקובעת שמחובתם לגדלם ולחנכם, לציידם במעלות טובות ולדאוג לבריאותם. בדומה, תובעת היא יחס אוהד בין בעל ואשתו, היא דורשת מכל אחד מהם התחשבות בצרכי השני ומשאלותיו והתנהגות חביבה הדדית. זאת הודגשה יפה מפי מייסד האיסלאם באומר: האדם אשר מענה את אשתו ביום ואוהבה בליל נוהג בניגוד גמור ליופי טבע האדם. הוא גם אומר: הטובים שבכם הינם אלה המטיבים כלפי נשותיכם. ושוב אומר: אישה שבירה כזכוכית; על הגברים, איפוא, לנהוג בנשים בעדינות ורכות כאילו אחזו בכלי זכוכית.

האיסלאם השאיר קווים מיוחדים לחינוך בנות. הנביא הקדוש אמר: האדם אשר מגדל את בתו ונותן לה חינוך טוב, מבטיח לעצמו מקום בגן עדן. האיסלאם הפך בנות ליורשות ההורים ביחד עם הבנים.

שוב הניחה דת זו חוקים הוגנים להדרכת השליטים ומקבלי החוק. אומרת היא לשליטים: השלטון שהושם בידכם אינו קניין פרטי, כי אם אימון: עליכם למלא חובתכם כמיטב יכולתכם כאנשים רמי מעלה וישרים, עליכם לנהל את השלטון בהתייעצות מתמדת עם העם. אומרת היא לעם: כוחכם לבחור שליטכם הינו מתת ה'; עליכם להיזהר וליפות כוחם של האנשים המתאימים; אחרי מסירת הסמכות עליכם לשתף פעולה ולא להתמרד עליהם, כי אחרת הרי תהרסו מעשי ידיכם.

דת זו אף קבעה את זכויותיו וחובותיו של המעביד ושל העובד; אומרת היא למעביד: עליך לתת את מלוא השכר לעובד אף טרם תיבש זיעתו; אינך צריך להביט מלמעלה על עובדיך, אחיך הם, ומחובתך כלפי ה' לדאוג להם בהיותם האחראים האמיתיים לשיגשוגך. עליך, אם כן, לנהוג נכונה ולא להרוס את משענתך ובסיס כוחך; אומרת היא לעובד: אם מועסק אתה לביצוע עבודה, עליך למלא את חובתך בהגינות, השגחה ומסירות.

אומרת היא לכל אלה שנתברכו בשפע בריאות וכוח פיזי: אל תדכאו את החלש ואל תנהגו בבוז כלפי אלה הסובלים מהפרעה מסוימת, כי מצבם של אלה עשוי לעורר רחמנות ולא בוז.

אומרת היא לעשיר: הוטלה עליך החובה לדאוג לעני, עליך להפריש חלק מרכושך מדי שנה בשנתה למען ישמש לביטול העוני והדלות, להתקדמותם של מחוסרי האמצעים.

מורה היא לא להחמיר מצבו של העני על-ידי מתן הלוואות בריבית, כי אם להושיע במתנות חנם, הלוואות חופשיות, על מנת להדגיש שעושר לא ניתן לאדם כדי לאפשר חיי מותרות, כי אם בכדי לקדם האנושות כולה ועל-ידי כך לזכות בגמול בעולם הזה והבא. מצד שני, מורה היא לעני לא לקנא ולחמוד רכוש הזולת, כי רגשות אלה משחירים את הדעת ומונעים מן האדם התפתחות כל אותן המעלות שנתברך בהן. היא קוראת, אם כן, לעני להפנות לבו להתפתחות כישרונותיו – מתת האל, על מנת לקדם בקו תועלתו. היא פונה לשלטונות להקל על התקדמותם של חוגי העניים בחברה ולא להרשות ריכוז כוח ועושר בידיים מועטות.

מזכירה היא לכל אלה, שאבותיהם השיגו כבוד ושם כתוצאה ממאמצים אצילים, שמחובתם להמשיך בדרך זו בכוחות עצמם, ומזהירה אותם מפני זילזול בזולת שלא נתברך באותה מידה, כי ה' ברא את האנשים שווים; היא מזכירה להם שה' שהביא עליהם ברכה יכול גם להביא ברכה גדולה יותר על אחרים, וכי אם ישתמשו במעמדם לרעה יחטאו כלפי אלה שלא נתברכו באותה מידה, ויניחו על-ידי כך אותם יסודות לחטאים נוספים כלפי עצמם על-ידי אותם האנשים שכלפיהם הם חוטאים כעת. על-

כן אל יתגאו בעושרם כי אם בהושיעם לאחרים לתפוס עמדה, כי הגדולה האמיתית שייכת רק למנסה להעלות לגדולה את אחיו הנכשל. האיסלאם מורה ששום אומה לא צריכה להתקיף אחרת ולא מדינה את אחותה, כי אומות ומדינות ישתפו פעולה למען קידום האנושות כולה. אוסרת היא איחוד אומות ומדינות ואנשים לקשור קשר נגד אומות, מדינות או אנשים בודדים, מאיזך גיסא, מורה היא כי על אומות, מדינות ואנשים להסכים ביניהם להגביל איש את רעהו מלהתקיף, ולשתף פעולה לקידום המפגרים.

מוצא אני שהאיסלאם מספק תנאיי שלום ושלווה לי ולכל אלה אשר ירצו ללכת בדרך המתוארת על ידי דת זו, באשר יהיו ויחיו.

באשר אפנה, מוצא אני שהאיסלאם שימושי ומועיל במידה שווה ליולמשפחתי, לשכני, לעמים אשר ידעתי מהם ולא שמעתי עליהם, לאנשים ונשים, למבוגרים ולצעירים, למעסיק ולמועסק, לעשיר ולעני, לאומות גדולות וקטנות, לאינטרנציונליסטים וללאומניים וכי מניח הוא יחס ודאי ובטוח ביני לבין בוראי.

אני מאמין בדת האיסלאם ואיך אוכל, אם כן, לוותר עליה ולקבל על עצמי דת אחרת?